

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 19 NOV. 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Pernille Bjørnholt
Sagsnr.: 2013-940-0054
Dok.: 938594

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Revision af visumregler, akkrediteringsordning for udenlandske virksomheder, justering af karensregler, afslagskompetence til danske repræsentationer, beregning af kortvarige ophold m.v.) (L 6)

Af *justitsministeren*, tiltrådt af...

Til § 1

1) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 3 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* For statsborgere i tredjelande, med hvilke Den Europæiske Union har indgået aftaler om fritagelse for visum, finder *stk. 1* kun anvendelse i det omfang, det er foreneligt med disse aftaler«.

[Undtagelse fra ny metode til beregning af kortvarige ophold]

lotsholmsgade 10
216 København K.

telefon 7226 8400
telex 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
n@jm.dk

B e m æ r k n i n g e r

Til § 1

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 om ændring af bl.a. Schengengrænsekodeksen introducerer en ny metode til beregning af kortvarige ophold.

Ændringen indebærer, at et kortvarigt ophold fremover defineres som et ophold i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning.

Efter de tidligere regler blev et kortvarigt ophold defineret som et ophold i højst tre måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene.

Ifølge Schengengrænsekodeksens ordlyd finder reglerne anvendelse på alle personer, der passerer medlemsstaternes indre eller ydre grænser, med forbehold af rettigheder, der tilkommer personer, som har ret til fri bevægelighed efter EU-retten, og rettigheder der tilkommer flygtninge og personer, som ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår princippet om non-refoulement, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 3.

Europa-Kommissionen har imidlertid i oktober 2013 efter lovforslagets fremsættelse udsendt en meddelelse, hvori Kommissionen har oplyst, at den nye metode til beregning af kortvarige ophold ikke finder anvendelse for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af visse aftaler om visumfritagelse, som indeholder udtrykkelige henvisninger til den tidligere beregningsmetode.

De nævnte aftaler danner baggrunden for, at de pågældende lande i dag er optaget på den liste over visumfritagne lande, der fremgår af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen). Denne forordning har hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) artikel 77, stk. 2, litra a.

Ifølge artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V,

i TEUF, og ifølge artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der vedtages i henhold til TEUF, tredje del, afsnit V, bindende for Danmark. Det følger imidlertid af samme protokols artikel 6, at artikel 1 ikke finder anvendelse på foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser. Forordning (EF) nr. 539/2001 og aftalerne om visumfritagelse er således ikke omfattet af det danske forbehold om EU's samarbejde om retlige og indre anliggender.

Den Europæiske Union har pr. 19. november 2013 indgået aftaler om visumfritagelse med Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Brasilien, Saint Kitts og Nevis, Mauritius og Seychellerne, hvori der udtrykkeligt henvises til den tidligere beregningsmetode.

Det er derfor nødvendigt at anvende den hidtidige beregningsmetode i forhold til de nævnte lande, indtil de allerede indgåede visumfritagelsesaftaler eventuelt måtte blive ændret i overensstemmelse med den nye beregningsmetode. Statsborgere fra disse lande har således ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil tre måneder (90 dage) i løbet af en seks månedersperiode regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene. Det forudsættes med ændringsforslaget, at § 3, stk. 1, kun kan fraviges for statsborgere fra de nævnte lande for så vidt angår beregningen af et kortvarigt ophold. Der henvises til lovforslag nr. L 6, almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.